

Starší Russell M. Nelson
Kvorum Dvanácti apoštolů

Podporujeme proroky

Naše vyjádření podpory prorokům je osobním závazkem, že uděláme, co bude v naší moci, abychom podporovali jejich prorocké priority.

Presidente Eyringu, děkujeme vám za vaše poučné a inspirující poselství. Drazí bratři a sestry, děkujeme vám za vaši víru a za vaši oddanost. Včera jsme byli všichni vyzváni, abychom vyjádřili podporu prezidentu Thomasu S. Monsonovi jako prorokovi Páně a prezidentovi Pánovy Církve. A často zpíváme: „Ó, Bože, my Tobě děkujeme, že proroka jsi poslal nám.“¹ Rozumíme, vy i já, doopravdy tomu, co to znamená? Jen si představte, jakou výsadu nám Pán dává – že můžeme podporovat Jeho proroka, jehož rady budou vždy čisté a nezkažené, nebudou motivovány jakoukoli osobní touhou a budou absolutně pravdivé!

Jak ve skutečnosti vyjadřujeme prorokovi podporu? Dlouho předtím, než se president Joseph F. Smith stal prezidentem Církve, vysvětlil: „Důležitou povinností, jež spočívá na Svatých, kteří ... vyjadřují podporu autoritám Církve, je to, aby tak činili nejenom pozvednutím ruky, tedy pouze formálně, ale i svými *skutky* a v pravdě.“²

Velmi dobře si vzpomínám na jeden svůj naprosto jedinečný „skutek“, jímž jsem podpořil proroka. Jako lékař a kardiochirurg jsem měl v roce 1972 zodpovědnost za provedení operace srdce prezidentu Spenceru W. Kimballovi, když byl zastupujícím

prezidentem Kvora Dvanácti apoštolů. Potřeboval velmi složitou operaci. Já jsem ale neměl žádnou zkušenost s takovou operací u 77letého pacienta, jemuž selhávalo srdce. Operaci jsem nedoporučil a informoval jsem o tom presidenta Kimballa i Prvního předsednictvo. Ale president Kimball se s vírou rozhodl operaci podstoupit, a to pouze proto, že mu to doporučilo První předsednictvo. Na tom je vidět, jak podporoval své vedoucí! A mně se z jeho rozhodnutí rozklepala kolena!

Díky Pánu se operace zdařila. Když srdce presidenta Kimballa začalo znovu bít, učinilo tak s velikou silou. A právě v tom okamžiku jsem získal od Ducha jasné svědectví o tom, že tento muž se jednou stane prezidentem Církve!³

Jak to dopadlo, víte. O pouhých 20 měsíců později se president Kimball stal prezidentem Církve. A vedl ji po mnoho let se smelostí a odvahou.

Od té doby jsme vyjádřili podporu prezidentům Ezru Taftu Bensonovi, Howardu W. Hunterovi, Gordonu B. Hinckleymu a nyní i Thomasu S. Monsonovi jakožto prezidentům Církve – prorokům v pravém smyslu tohoto slova!

Drazí bratři a sestry, pokud Znovuzřízení sehrálo nějakou roli, pak tu,

že zbouralo prastarý mýtus, že Bůh přestal promlouvat ke svým dětem. Nic nemůže být více vzdáleno od pravdy. Prorok stál a stojí v čele Boží Církve v každé dispensaci, od Adama až po dnešní dobu.⁴ Proroci svědčí o Ježíši Kristu – o Jeho božskosti a o Jeho pozemském poslání a službě.⁵ Cítíme Proroka Josepha Smitha jako proroka této poslední dispensace. A cítíme i každého dalšího muže, jenž byl jeho nástupcem v úřadu presidenta Církve.

Když vyjadřujeme podporu prorokům a dalším vedoucím,⁶ uplatňujeme zákon všeobecného souhlasu, neboť Pán řekl: „Nikomu nebude dáno, aby vyšel kázati evangelium mé nebo budovati církev mou, ledaže je vysvěcen někým, kdo má pravomoc, a církvi je známo, že pravomoc má a že byl řádně vysvěcen vedoucími církve.“⁷

Toto nám, jakožto členům Pánovy Církve, dodává sebedůvěru a víru, zatímco se snažíme dodržovat to, co nám přikazují písmena – dbát hlasu Páně,⁸ který k nám přichází prostřednictvím hlasu Jeho služebníků, proroků.⁹ Všichni vedoucí v Pánově Církvi

jsou povoláváni náležitou pravomocí. Žádný prorok ani jiný vedoucí v této Církvi koneckonců nikdy nepovolal sebe sama. Žádný prorok nikdy nebyl zvolen. Pán to objasnil, když řekl: „Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil, a [vysvětlil].“¹⁰ Vy ani já pro církevní vedoucí „nehlasujeme“ – a to na žádné úrovni. Máme však výsadu jim vyjadřovat podporu.

Cesty Páně jsou odlišné od cest lidských. Podle cest lidských musí člověk svůj úřad nebo podnik opustit, když zestárne nebo se stane neschopným ho zastávat. Ale cesty lidské nejsou a nikdy nebudou cestami Páně. Naše vyjádření podpory prorokům je osobním závazkem, že uděláme, co bude v naší moci, abychom podporovali jejich prorocké priority. Naše vyjádření podpory je jako přísaha – jako znamení toho, že uznáváme, že jejich povolání jakožto proroka je pravomocné a že je pro nás závazné.

Dvacet šest let předtím, než se starší George Albert Smith stal prezidentem Církve, řekl: „Závazek, který činíme, když pozvedáme ruku, ... je nanejvýš posvátný. To *neznamená*, že se potichu vydáme vlastní cestou a že souhlasíme s tím, aby prorok Páně

řídil toto dílo, ale znamená to, ... že za ním budeme stát; že se za něj budeme modlit; že budeme hájit jeho dobré jméno a že se budeme snažit plnit jeho pokyny podle toho, jak mu Pán bude nařizovat.“¹¹

Žijící Pán vede svou živou Církev!¹² Pán zjevuje svou vůli ohledně Církve svému prorokovi. Včera, poté co jsme byli vyzváni k tomu, abychom vyjádřili podporu Thomasu S. Monsonovi jako presidentovi Církve, jsme měli rovněž výsadu vyjádřit podporu jemu, rádcům v Prvním předsednictvu a členům Kvora Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. Zamyslete se nad tím! Vyjadřujeme podporu 15 mužům jako prorokům Božím! Jsou držiteli všech klíčů kněžství, které kdy byly člověku v této dispensaci předány.

Povolání 15 mužů ke svatému apoštolství nám jakožto členům Církve poskytuje velikou ochranu. Proč? Protože rozhodnutí těchto vedoucích musí být jednomyslná.¹³ Dokážete si představit, jak musí Duch působit na 15 mužů, aby dosáhli shody? Těchto 15 mužů má za sebou vzdělání a profesní dráhu nejružnějšího charakteru a jejich názory na mnohé věci se liší.

To mi věřte! Těchto 15 mužů – proroků, vidoucích a zjevovatelů – ví, jaká je vůle Páně, jakmile dosáhnou shody. S oddaností dbají na to, aby byla vůle Páně skutečně naplněna. Když se těchto 15 mužů modlí, je každému z nich vzorem Pánova modlitba: „Staň se vůle tvá na zemi, jako na nebi.“¹⁴

Apoštol, který je v úřadu apoštola nejdéle, předsedá.¹⁵ Díky tomuto systému založenému na délce služby v úřadu se obvykle do úřadu presidenta Církve dostávají starší muži.¹⁶ Tím je zajištěna kontinuita, vyzrálost, zkušenosti a rozsáhlá příprava podle Pánova vedení.

Dnešní Církev je organizována samotným Pánem. On zavedl úžasný systém vedení, v rámci něhož jsou zajištěny rezervní zdroje a zálohy. Tento systém zajišťuje prorocké vedení dokonce i v případech, kdy s rostoucím věkem může docházet k nevyhnutelným onemocněním a indispozicím.¹⁷ Existuje mnoho kompenzačních a pojistných opatření, takže nikdo nikdy nemůže svést Církev na scesti. Služebně starší vedoucí jsou neustále vyučováni – tak, aby jednoho dne byli připraveni zasednout v nejvyšších radách. Učí se, jak slyšet hlas

„Navzdory veškerým zdravotním obtížím, které nás mohou potkat, navzdory veškeré slabosti těla či mysli sloužíme tak, jak jen nejlépe můžeme. Ujišťuji vás, že Církev je v dobrých rukou. Systém, který byl zaveden pro Radu Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti [apoštolů, nám] dává jistotu, že bude v dobrých rukou vždy, a ať se bude dít cokoli, není důvod k obavám či ke strachu. U kormidla je vždy náš Spasitel, Ježíš Kristus, jehož následujeme, jehož uctíváme a jemuž sloužíme.“¹⁹

Presidente Monsone, děkujeme vám za tyto pravdy! A také vám děkujeme za vaši celoživotní příkladnou a oddanou službu. Dovoluji si promluvit jménem všech členů Círky po celém světě, abychom společně a upřímně vyjádřili svůj vděk za to, že vás máme. Vážíme si vás! Máme vás rádi! Vyjadřujeme vám svou podporu – nejen prostřednictvím zvednutí ruky, ale i celým srdcem a zasvěceným úsilím. S pokorou a vroucně se „za tě vždy modlíme, náš drahý proroku“!²⁰ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY A POZNÁMKY

1. „My Tobě, Bože, děkujeme“, *ZNPPD 1*, str. 47.
2. *Učení presidentů Círky: Joseph F. Smith* (2003), 211; zvýraznění přidáno. Tato slova pronesl prezident Smith v roce 1898, kdy sloužil jako druhý rádce v Prvním předsednictvu.
3. Další podrobnosti naleznete v: Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 153–156.
4. Viz Průvodce k písmům, heslo „Dispensace“.
5. Příchod Pána předpověděla celá řada proroků včetně Lehiho (viz 1. Nefi 1:19), Nefiho (viz 1. Nefi 11:31–33; 19:7–8), Jákoba (viz Jákob 4:4–6), Beniamina (viz Mosiáš 3:5–11, 15), Abinadiho (viz Mosiáš 15:1–9), Almy (viz Alma 40:2) a Samuela Lamanity (viz Helaman 14:12). Ještě předtím, než se Spasitel v Betlémě narodil, předvíдали Jeho smírnou obět a Jeho následně Vzkříšení.
6. Vyjadřovat podporu vedoucím je elementární zásadou v celé Pánově Církvi. Člověku se vyjadřuje podpora předtím,

Páně prostřednictvím našeptávání Ducha.

Když president Gordon B. Hinckley sloužil jako první rádce presidenta Ezry Tafta Bensona, který se tehdy blížil ke konci svého smrtelného života, vysvětlil:

„Součástí zásad a postupů, které Pán v rámci vedení své Círky zavedl, je opatření pro jakoukoli ... situaci. Je důležité, ... aby nevznikaly žádné pochybnosti ani obavy ohledně vedení Círky a používání prorockých darů, včetně práva získávat inspiraci a zjevení při spravování záležitostí a programů Círky v době, kdy by president mohl být nemocný nebo by nebyl schopen plně vykonávat svou funkci.

První předsednictvo a Rada Dvanácti apoštolů, jež byly povolány a vysvěceny k tomu, aby držely klíče kněžství, mají pravomoc a zodpovědnost vést Církev, vykonávat její obřady, vykládat její nauku a zavádět a zachovávat její praktiky.“

President Hinckley dále uvedl:

„Pokud je president nemocen nebo není schopen v plné míře zastat všechny povinnosti vyplývající z jeho úřadu, tvoří Kvorum Prvního předsednictva jeho dva rádce. Ti pokračují s každodenní prací Předsednictva. ...

... Avšak veškeré důležité otázky týkající se zásad, postupů, programů nebo nauky řeší s rozvahou a s modlitbou První předsednictvo spolu s Dvanácti.“¹⁸

Loni, když president Monson dosáhl milníku 5 let služby v úřadu presidenta Círky, vzpomínal na oněch 50 let, které již strávil apoštolskou službou, a uvedl: „Věk si nakonec vybere svou daň u každého z nás. My se však přidáváme k hlasu krále Beniamina, který řekl: ... Já jsem jako vy sami, poddán všelikým slabostem těla a mysli; a přece jsem byl vyvolen ... a vysvěcen otcem svým ... a byl jsem udržován a zachováván nesmírnou mocí jeho, abych vám sloužil s veškerou mocí, myslí a silou, kterou mi Pán udělil.“ (Mosiáš 2:11.)“

President Monson pokračoval:

než je ustanoven do nějakého povolání nebo než je vysvěcen do některého úřadu v kněžství.

7. Nauka a smlouvy 42:11. Praktika vyjadřování podpory našim vedoucím byla zavedena 6. dubna 1830, kdy byla Církev zorganizována, a v březnu roku 1836, kdy byla vyjádřena podpora Prvnímu předsednictvu a Kvoru Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. (Viz *History of the Church*, 1:74–77; 2:417.)
8. Kniha Mormonova nás varuje před nebezpečím pramenícím z toho, když nedbáme učení proroků. Čteme v ní, že „ona veliká a prostorná stavba je pýcha světa; a padla a její pád byl nesmírně veliký. A anděl Páně ... promluvil říka: Takové bude zničení všech národů, pokolení, jazyků a lidí, kteří budou bojovat proti dvanácti apoštolům Beránkovým.“ (1. Nefi 11:36.)
9. Viz Daniel 9:10; Amos 3:7; Nauka a smlouvy 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Jan 15:16. Pátý článek víry vysvětluje: „Věříme, že muž musí být povolán Bohem, skrze prorocství a skrze vkládání rukou těch, kteří mají pravomoc, aby kázal evangelium a vykonával jeho obřady.“
11. *Učení presidentů Církve: George Albert Smith* (2011), 58; zvýraznění přidáno. Tento citát pochází z proslouvo, který starší George Albert Smith pronesl na konferenci v roce 1919. Presidentem Církve se stal v roce 1945.
12. Viz Nauka a smlouvy 1:30, 38.
13. Viz Nauka a smlouvy 107:27.
14. 3. Nefi 13:10; viz také Matouš 6:10; Lukáš 11:2.
15. Když president Církve zemře, je První předsednictvo rozpuštěno a rádce zaujmou své místo v Kvoru Dvanácti apoštolů. Kvorum Dvanácti apoštolů pak předsedá Církvi až do okamžiku, kdy je znovu zorganizováno První předsednictvo. Toto období je nazýváno apoštolské mezivládí. V historii mělo toto mezidobí různé dlouhé trvání – od čtyř dnů až po tři a půl roku.
16. Tento postup v nástupnictví proroků se samozřejmě nevztahoval na povolání Josepha Smitha, který byl předustanoven k tomu, aby se stal prorokem Znovuzřízení a prvním presidentem Církve. (Viz 2. Nefi 3:6–22; viz také Abraham 3:22–23.)
17. Víme, že sám Pán může povolát kteréhokoli z nás domů, kdykoli to uzná za vhodné.
18. Gordon B. Hinckley, „God Is at the Helm“, *Ensign*, May 1994, 54; viz také Gordon B. Hinckley, „He Slumbers Not, nor Sleeps“, *Ensign*, May 1983, 6.
19. „Message from President Thomas S. Monson“, *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.
20. „We Ever Pray for Thee“, *Hymns*, č. 23.

Carol F. McConkieová

První rádkyně v generálním předsednictvu Mladých žen

Žijme podle slov proroků

Abychom byli v souladu s božskými záměry nebes, podporujeme proroka a rozhodujeme se, že budeme žít podle jeho slov.

Náš Otec v nebi miluje všechny své děti a přeje si, aby znaly Jeho plán štěstí a rozuměly mu. Proto povolává proroky – ty, kteří byli vysvěceni mocí a pravomocí, aby jednali v Božím jménu ke spasení Jeho dětí. Jsou to poslové spravedlivosti, svědkové o Ježíši Kristu a o nekonečné moci Jeho Usmíření. Drží klíče království Božího na zemi a opravňují druhé k vykonávání spásných obřadů.

V Pánově pravé Církvi je „na zemi v určitém čase ... vždy jen jeden, jemuž jsou tato moc a klíče tohoto kněžství předány“. ¹ Jako našeho proroka, vidoucího a zjevovatele podporujeme presidenta Thomase S. Monsona. Zjevuje slovo Páně, aby tak vedl a řídil celou naši Církev. Jak vysvětlil president J. Reuben Clark ml.: „Pouze ... president Církve má právo přijímat zjevení pro Církev.“ ²

Ohledně žijícího proroka Pán přikazuje členům své Církve toto:

„Budeš dbáti na všechny jeho slova a přikázání, která ti bude dávat, když je obdrží, kráčeje ve vši svatosti přede mnou;

Neboť slovo jeho budete přijímat jako z mých vlastních úst, ve vši trpělivosti a víře.

Neboť konáním těchto věcí vás brány pekelné nepřemohou.“ ³

Abychom byli v souladu s božskými záměry nebes, podporujeme proroka a rozhodujeme se, že budeme žít podle jeho slov.

Jako proroky, vidoucí a zjevovatele podporujeme také rádce presidenta Monsona a Kvorum Dvanácti apoštolů. „Mají právo, moc a pravomoc hlásat [Pánovy] úmysly a Jeho vůli ..., a činí tak ... pod vedením presidenta Církve.“ ⁴ Mluví ve jménu Krista. Prorokují ve jménu Krista. Všechno činí ve jménu Ježíše Krista. V jejich slovech slyšíme hlas Páně a pocítujeme Spasitelovu lásku. „A cokoli budou mluvit, když jsou pohnuti Duchem Svätým, bude písmo ... a moc Boží ke spasení.“ ⁵ Pán sám řekl: „Ať [praveno] mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž.“ ⁶

Jsme vděční za církev postavenou „na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntnovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus“. ⁷ Pánův dům je domem pořádku a my nemusíme být nikdy